

موجب پیدایش عده کثیر ولگردان نمیگردد ، ولی بخوبی سیستم نظام وظیفه عمومی نیست . شرایط کنونی فقط به ما اجازه میدهد که به بسیج داوطلبان دست بزنیم و هنوز امکان نداریم شیوه نظام وظیفه عمومی را جاری گردانیم . لیکن داوطلبانی که بسیج شده‌اند ، از آنجا که مدتی طولانی در ارتش بسر خواهند برد ، ممکن است علاقه‌شان نسبت بکار کمتر گردد و در آخر بعضی از آنها ولگرد شوند و عادات زشت سربازان دیکتاتورهای نظامی را بگیرند ، ولی از زمانیکه ارتش برای رفع نیازمندیهای خود شروع بکار تولیدی کرد ، علاقه نسبت بکار بیشتر گردیده و رسوم و عادات ولگردماهانه بر طرف شده‌است . ۳ — تقویت انضباط . انضباط در امور تولیدی نه تنها انضباط در نبرد و زندگی رزمندگان را تضعیف نمیکند بلکه در واقع باعث تقویت آن نیز میگردد . ۴ — بهبود مناسبات بین ارتش و خلق . هر گاه یکی از واحدهای نظامی به اداره " اسور خانگی " خود پردازد ، تعرض بمال مردم زیاد و یا هرگز پیش نمیآید . از آنجا که ارتش و خلق در امور تولیدی با تبادل نیروی کار بیکدیگر کمک میکنند ، دوستی بین آنها تقویت میگردد . ۵ — کاهش شکایات ارتش از دولت و بهبود مناسبات آنها . ۶ — تشویق خلق به شرکت در جنبش عظیم تولیدی . هرگاه ارتش بکار تولیدی پردازد ، ضرورت اقدام بکار تولیدی برای ادارات دولتی و سازمانهای دیگر عیان‌تر میگردد و آنها با انرژی بیشتری باین کار شغقول خواهند شد ، و همچنین ضرورت ایجاد یک جنبش وسیع تمام خلقی برای افزایش تولید طبیعتاً آشکارتر میشود و با انرژی بیشتری برآورده میگردد .

جنبش اصلاح سبک کار و جنبش کار تولیدی که پرتبیب در سالهای ۱۹۴۲ و ۱۹۴۳ آغاز شده و خصلت عام یافته‌اند ، یکی در زندگی معنوی

و دیگری در زندگی مادی ما نقش قطعی بازی کرده و میکنند . اگر ما موفق نشویم این دو حلقه را بموقع در دست بگیریم ، تمام سلسله انقلاب از دست ما در خواهد رفت و نخواهیم توانست سیاره خویش را به پیش ببریم .

همه میدانند که از آن اعضاًی که پیش از سال ۱۹۳۷ وارد حزب شده‌اند ، بیش از چند ده هزار نفر باقی نمانده‌اند ، حال آنکه اعضای کنونی حزب ما پیش از ۱،۲۰۰،۰۰۰ نفر می‌شود که اکثر آنها از میان دهقانان و سایر قشرهای خرد بورژوازی برخاسته‌اند . اینان از خود فعالیت انقلابی قابل تحسین نشان میدهند و مایلند که تربیت مارکسیستی بیاپند ، ولی ایدئولوژی با خود بحزب آورده‌اند که با مارکسیسم تطبیق نمی‌کند و یا کاملاً تطبیق نمی‌کند . این مطلب درباره بخشی از کمونیستهای که پیش از سال ۱۹۳۷ وارد حزب شده‌اند ، نیز صادق است . این یکی از جدی‌ترین تضادهای و اشکال بزرگی است . در چنین شرایطی ، اگر ما به گسترش جنبش همگانی آموزش مارکسیسم یعنی جنبش اصلاح سبک کار نپردازیم ، آیا فکر می‌کنید که بتوانیم با موفقیت به پیش برویم ؟ بدیهی است که نه . اما از آنجا که ما این تضاد را که در نزد بسیاری از کادرها وجود دارد — تضاد درون حزبی میان ایدئولوژی پرولتاری و ایدئولوژی غیرپرولتاری (سنجمله ایدئولوژی خرد بورژوازی و بورژوازی و حتی ایدئولوژی طبقه مالکان ارضی ولی بطور عمد ایدئولوژی خرد بورژوازی) یعنی تضاد میان ایدئولوژی مارکسیستی و ایدئولوژی غیرمارکسیستی — حل کردیم و حل می‌کنیم ، حزب ما می‌تواند با وحدت بیسابقه‌ای (وحدتی که گرچه کامل نیست) در زمینه ایدئولوژی ، سیاسی و تشکیلاتی ، با گامهای بلند و مطمئن به پیش برود . در آینده حزب ما

میتواند و باید بازهم بیشتر رشد و توسعه یابد و ما در پرتوی اصول ایدئولوژی مارکسیستی خواهیم توانست رشد آتی آنرا باز هم بهتر هدایت کنیم.

حلقه دیگر عبارتست از جنبش کار تولیدی. اینک هشت سال است که جنگ مقاومت ادامه دارد. ما در آغاز جنگ هنوز خوراک و پوشانک داشتیم، ولی بعداً وضعیت بتدریج وخیم گشت و حتی دشواریهای عظیمی پیدا شد: کمبود غلات، کمبود روغن خوراکی و نمک، کمبود لحاف و پوشانک، و کسر بودجه. این دشواریها و این تضادهای فوق العاده عظیم از سال ۱۹۴۰ تا سال ۱۹۴۳، یعنی موقعیکه تجاوز کاران ژاپنی به تعرض پرداختند و دولت گومیندان سه مرتبه به حملات بزرگ ضد خلقی (حملات خونین ضد کمونیستی) دست زد، پدید آمدند. اگر ما بر این دشواریها غلبه نمیکردیم، اگر این تضادها را حل نمودیم، اگر این حلقه را بدست نمیگرفتیم، آیا فکر میکنید که میتوانستیم مبارزه خود را بر ضد ژاپن به پیش ببریم؟ مسلماً نه. ولی ما کار تولیدی را آموخته‌ایم و بازهم می‌اموزیم و بدین ترتیب دوباره نیرو گرفته‌ایم و دوباره سرشار از زندگی هستیم. چند سال دیگر ما از هیچ دشمنی باک نخواهیم داشت و قادر خواهیم بود بر هر دشمنی غلبه کنیم. پس اهمیت تاریخی خطیر جنبشهای اصلاح سبک کار و کار تولیدی کاملاً مفهوم است.

بگذار ایندو جنبش بزرگ را که پایه اجرای سایر وظایف ما در مبارزه‌اند، بازهم بیشتر تکامل بخشیم و توسعه دهیم. اگر ما باین کار موفق شویم، آزادی کامل خلق چین تأمین خواهد شد.

ما در دوره کشت بهاره هستیم. امیدواریم که رفای رهبری،

کادرها و توده‌های مردم در کلیه مناطق آزاد شده، حلقه تولید را بدون فوت وقت در دست بگیرند و به کامپیویهای بزرگتر از پارسال نایل آیند. بویژه در آنجا که هنوز اشتغال بتولید آموخته نشده، باید اسنال با کوشش بیشتری باین کار پرداخت.

هم آوازی هارلی و چانکایشک شکست خورد

(۱۰ ژوئیه ۱۹۴۵)

هفتم ژوئیه جلسه چهارمین شورای سیاسی ملی که دعوت شده بود تا رژیم استبدادی چانکایشک را رنگ آسیزی کند در چون چینگ گشاپش یافت . هیچگاه تعداد حاضران در جلسه افتتاحیه این شورا اینقدر کم نبود . نه فقط نمایندگان حزب کمونیست چین حضور نداشتند بلکه تعداد کثیری از سایر اعضاء شورا هم غائب بودند . از مجموعه ۲۹۰ نفر فقط ۱۸۰ عضو در جلسه حضور داشتند . در جلسه افتتاحیه چانکایشک سخنرانی کرد و گفت : " دولت در نظر ندارد در مورد مسائل مربوط به دعوت مجلس ملی ، طرح مشخصی را عرضه کند و بشما آقایان امکان میدهد که ببحث پردازند ای در این موضوع پردازید . دولت با کمال حسن نیت و صمیمیت برای شنیدن نظریات شما در باره این مسائل آماده است . " باین طریق ظاهراً دعوت مجلس ملی که برای ۱۲ نوامبر آینده پیش یافته شده بود متوقف میماند . هارلی امپریالیست نیز در این کاردست دارد . اوست که چانکایشک را بتولی بچنین مانوری قویاً ترغیب کرده است . بر این اساس بود که چانکایشک در نطق آغاز سال جدید (۱)

متن حاضر تفسیری است که رفیق مائو ته دون برای خبرگزاری سین هوا نگاشته است .

تا حدی با اطمینان خاطر حرف زد و حتی در نطق اول مارس (۲) گستاخی بسیار بخراج داد و از تصمیم خویش مبنی بر "باز گردانیدن قدرت دولتی به خلق" در ۱۴ نوامبر سخن گفت. وی در نطق اخیر خود پیشنهاد حزب کمونیست چین را که میین اراده خلق چین و خواستار دعوت کنفرانسی از کلیه احزاب و گروههای سیاسی و تشکیل دولت انتلافی است بطور قاطع رد کرد. در عوض، با شادمانی بی‌پایان در پیرامون تشکیل کمیسیونی مرکب از سه نفر، و از آنجمله یک نفر آمریکائی بمنظور "تجدید سازمان" سپاهیان حزب کمونیست چین داد سخن داد. وی کار جسارت را بجایی رسانید که گفت پیش از آنکه "وضع قانونی" به حزب کمونیست چین اعطا شود این حزب باید سپاهیان خود را بوی تسلیم کند. در همه این جریانات، پشتیبانی جناب آقای پاتریک هارلی نقش قاطع داشته است. این شخص در اظهارات خویش در ۲ آوریل در واشنگتن در عین حال که بشیوه همیشگی امپریالیست‌ها نقش حزب کمونیست چین را نفی کرد، به فعالیت او تهمت و افتراء وارد ساخت و همکاری با او را مردود شمرد به تبلیغ در پیرامون "مجلس ملی" و سایر نقشه‌های شوم چانکایشک پرداخت. باین طریق هم‌آوازی هارلی و چانکایشک که یکی در آمریکا و دیگری در چین ولی هردو آنها بقصد قربانی کردن خلق چین سخن میگفتند باوج خود رسید. اما چنین معلوم میشود که از این زمان بعد کار آنها رو بخراibi رفته است. در میان چینی‌ها و خارجی‌ها، در داخل و در خارج گومیندان، در بین اعضاء احزاب مختلف و همچنین در بین بیحزب‌ها، در همه جا صدای بیشماری باعتراف برخاست. یگانه دلیل این امر اینست که موضعه هارلی - چانکایشک اگرچه بسیار رنگ‌آمیزی شده هدفش در مرحله آخر عبارتست از قربانی کردن منافع

خلق چین، بهم زدن بازهم بیشتر وحدت او و کار گذاشتن بمبی که باید جنگ داخلی پردازنهای را در چین بیفروزد، و این کار بمنافع مشترک خلق آمریکا و خلق‌های سایر دول متفق نیز، خواه در جنگ ضد فاشیسم و خواه در همزیستی مسالمت‌آمیز بعد از جنگ لطمه میزند. معلوم نیست که اکنون هارلی بچه کار مشغول است، ولی در هر صورت بنظر میرسد که او عجالت‌آمیز رو پنهان کرده است، بطوری که چانکایشک در برابر شورای سیاسی ملی نتوانست چیزی جز ترهات پراکنده بر زبان راند. چانکایشک در اول مارس گفتہ بود: "وضع در کشور ما مانند کشورهای دیگر نیست. ما تا موقع دعوت مجلس ملی هیچ سازمان مسئولی نداریم که بتواند نماینده خلق باشد و دولت بوسیله آن از اراده خلق مستحضر گردد." در این صورت چرا ژنرالیسیم ما برای "شنیدن" "نظریات" شورا حاضر میشود؟ بعقیده او در سراسر چین هیچ "سازمان مسئولی..." که دولت بوسیله آن از اراده خلق مستحضر گردد وجود ندارد و از اینجا نتیجه میشود که شورای سیاسی ملی آنچنان "سازمانی" است که بهیچ کاری نمی‌آید و هیچ دلیل قانونی برای "شنیدن" "نظریات" مخصوص موجود نیست. معدلك همینکه شورا کلمه‌ای بمخالفت با دعوت مجلس ملی دروغین بر زبان راند کار سودمندی انجام داده و درخور رحمت آله است، اگرچه با این کلمه خود فرمان اول مارس امپراطوری را نقض کند و مرتكب بزرگترین جرم‌ها شود. البته امروز زود است که بتوان درباره جلسه شورا قضایت کرد. باید باز چند روز دیگر صبر کرد و دید که شورا چه چیز به ژنرالیسیم "میشتواند". ولی یک چیز مسلم است: از آن زمان که خلق چین متعدد آمیز دعوت مجلس ملی دروغین برخاست حتی هواداران پرحرارت "مشروطه سلطنتی" هم در مورد "پادشاه"

ما دچار نگرانی شدند و باو اندرز دادند که با دعوت "پارلمان خود فروختگان" (۳) طناب بگردن خویش نیندازد و از سرنوشت اندوهبار یوان شی کای پرهايزد . پس ممکن است که "پادشاه" ما را انصرافی حاصل شده باشد . بعذلک او و اطرافيانش حتی اگر يش از يك مو هم برایشان ضرر نداشته باشد هرگز نخواهد گذاشت که خلق بر کوچکترین حصه‌ای از حکومت دست یابد . برای اين مدعاه شاهد کاملاً جديدي در دست است : اين "پادشاه" انتقادات صحيح خلق را "حملات لگام گسيخته" ناميده و چنین اظهاراتي کرده است : "... بدیهی است که در زمان جنگ نمیتوان از انتخابات همگانی در مناطق اشغالی سخن گفت . از اين جهت پلتوم کمیته اجرائی مرکزی گومندان در دو سال پيش تصمیم گرفت که در طی سالی که بعد از پایان جنگ فرا میرسد مجلس ملی را دعوت کند و رژيم مشروطه را بنیاد نهاد . در آن موقع بعضی از مخالف باين مناسبت به حملات لگام گسيخته مباررت جستند " و عقیده آنها اين بود که سهولت اقدام مذکور زياده از حد طولاني معين شده است . سپس "پادشاه" ما " با توجه باينکه پایان نهائي جنگ ممکن است بعقب افتد و بدون تردید حتی پس از قطع مخاصمات هم نمیتوان نظم را در همه جا بزودی برقرار ساخت " پيشنهاد کرد که " همينکه وضعیت نظامی ثابت شود از مجلس ملی دعوت بعمل آيد " و چون باز "حملات لگام گسيخته" بر خد او از سر گرفته شد بکلی در شگفتی فرو رفت و سخت سراسieme گشت . ولی خلق چين باید به چانکايشك و اتباعش اينطور اخطار کند : هر چه بگوئيد و هر کار بکنيد مجالی برای حيله و تزويري که جلوگير اراده خلق باشد نخواهيد یافت . آنچه خلق چين ميطلبد عبارتست از اجرای بيدرنگ اصلاحات دموکراتيك ، که

منجمله مشتمل باشد بر آزاد ساختن زندانیان سیاسی ، انحلال دوائر عمال مخفی ، تفویض آزادی به خلق و شناسائی وضع قانونی برای احزاب سیاسی . شما هیچیک از این‌ها را انجام نمیدهید و در مورد تاریخ دعوت "مجلس ملی" که از آن سئله‌ای ساخته‌اید به شعبده بازی‌هائی میپردازید که حتی بچه سه ساله را هم نخواهد فریفت . بدون حداقل اصلاحات دموکراتیک حقیقی ، همه مجالس شما ، خواه بزرگ و خواه کوچک ، فقط درخور زیاله‌دان است . شما میتوانید این را "حملات لگام گسیخته" بنامید . اما لازم است که این نوع حیله و تزویرها مصممانه ، قاطعانه و تمام و کمال افشا شود و هرگز نمیتوان به بقاء اثری از آثار آنها هم رضایت داد زیرا که با حیله و تزویر نمیتوان سازگاری داشت . دعوت یا عدم دعوت مجلس ملی یک چیز است ، اجراء یا عدم اجراء حداقل اصلاحات دموکراتیک یک چیز دیگر . میتوان موقتاً از مجلس ملی صرف نظر کرد ولی اصلاحات دموکراتیک را باید بیدرنگ عملی ساخت . چانکایشک و اتباعش که میخواهند "پیش از مهلت مقرر" "قدرت دولتی را بخلق باز بگردانند" چرا امتناع دارند از اینکه "پیش از مهلت مقرر" به حداقل اصلاحات دموکراتیک رضایت دهند ؟ آقایان گومیندانی‌ها ، من بیایان مقاله رسیده‌ام ؛ شما باید اذعان کنید که کمونیست‌های چین به "حملات لگام گسیخته" بر ضد شما دست نمیزند بلکه فقط یک سوال دارند . آیا حق ندارند سوال بدهند ؟ آیا شما حق دارید از جواب امتناع ورزید ؟ سوالی که باید بآن جواب گوئید اینست : شما که میخواهید "قدرت دولتی را به خلق باز بگردانید" چرا از اجرای اصلاحات دموکراتیک خودداری میکنید ؟

پادداشتها

۱ - منظور نطق رادیونی چانکایشک است در اول ژانویه ۱۹۴۵ . چانکایشک در این نطق به شکست‌های فضیحت‌باری که سال قبل در هنگام حملات تجاوز‌کاران ژاپنی بر سپاهیان گومیندان وارد آمده بود بهیج وجه اشاره نکرد ، در عوض گستاخانه بافتراء بر خلق پرداخت و با پیشنهادی که مورد تأیید تمام خلق و تمام احزاب و گروه‌های سیاسی نبود ژاپنی بود یعنی با پیشنهاد لغو دیکتاتوری حزب واحد ، دیکتاتوری گومیندان و ایجاد دولت انتلافی و فرماندهی عالی مشترک بمخالفت برخاست . وی در حفظ دیکتاتوری انحصاری گومیندان اصرار ورزید و برای آنکه خود را از خشم خلق در امان نگهدارد از دعوت " مجلس مل " وابسته به گومیندان صحبت داشت و حال آنکه چنین مجلسی از طرف قاطبه خلق مردود شناخته شده بود .

۲ - منظور نطق چانکایشک است در اول مارس ۱۹۴۵ در چون چینگ در برابر انجمان استقرار رژیم مشروطه . وی در این نطق همان مواضع اجتماعی را که در " نطق آغاز سال جدید " اتخاذ کرده بود حفظ کرد و پیشنهاد داد که کمیسیونی مرکب از سه نفر و منجمله یک نفر نماینده آمریکا تشکیل گردد تا ارتش هشتم و ارتش چهارم جدید را " تجدید سازمان کند " ، و این امر بمعنای تقاضای علنی مداخله امپریالیست‌های آمریکا در امور داخلی چین بود .

۳ - در ۱۹۴۳ تساوکون ، دیکتاتور نظامی شمال چین ، آراء اعضاء پارلمان را با ۵,۰۰۰ یوان نقره خریداری کرده خود را " رئیس جمهور چین " نامید . از آن پس تساوکون بعنوان رئیس جمهوری که از راه رشوه انتخاب شده است شهرت یافت و اعضاء پارلمان مذکور را " نایندگان خودفرخته " و خود پارلمان را " پارلمان خودفرخته‌گان " لقب دادند . — مترجم

خطر سیاست هارلی

(۱۲ ژوئیه ۱۹۴۵)

روز بروز روش‌تر میگردد که سیاست آمریکا در چین ، که پاتریک هارلی سفیر آمریکا در چین نماینده آنست ، برای کشور ما حاوی خطر جنگ داخلی است . دولت گومیندان که در سیاست ارتجاعی خویش پافشاری دارد از آغاز تأسیس خود در هجده سال پیش تا امروز پیوسته از قبل جنگ داخلی زیسته است . فقط حادثه سی ان در ۱۹۳۶ و ورود ژاپنی‌ها به جنوب دیوار بزرگ چین در ۱۹۳۷ ، دولت گومیندان را واداشت که موقتاً از جنگ داخلی بمقیاس سراسر کشور دست باز دارد . ولی این جنگ از ۱۹۳۹ ، بمقیاس محلی از سر گرفته شد و دیگر هیچگاه قطع نشد . ”نخست باید با حزب کمونیست پیکار کرد“ — اینست شعاری که دولت گومیندان در بسیج صفوں خویش بکار میبرد ، در حالی که مقاومت برصید ژاپن را در درجه دوم قرار داده است . امروزه کلیه اقدامات نظامی وی نه در جهت نبرد با تجاوزکاران ژاپنی بلکه در جهت ”بازستاندن سرزمین‌های از دست رفته“ از مناطق آزاد شده چین و برانداختن حزب کمونیست چین توجیه شده است . احراز پیروزی در جنگ مقاومت و

من حاضر تفسیری است که رفیق مائو تسه دون برای خبرگزاری سین هوا نگاشته است .

همچنین تأمین ساختمان سالمت آسیز پس از جنگ اقتضیا دارد که ما این وضعیت را بطور جدی در نظر گیریم. رئیس جمهور متوفی آمریکا روزولت باین امر توجه داشت و بخاطر منافع خود آمریکا از یاری به گومیندان در حملات مسلحانه بر حزب کمونیست چین خودداری ورزید. وقتی که در نوامبر ۱۹۴۴ هارلی بعنوان نماینده شخص روزولت بهین ان آمد طرح حزب کمونیست چین را در خاتمه دادن به دیکتاتوری انحصاری گومیندان و در تشکیل دولت دموکراتیک ائتلافی تأیید کرد. اما سپس تغییر روش داد و آنچه را که درین ان گفته بود سنکر شد. این تغییر روش در اظهارات او در واشینگتن در ۲ آوریل با صراحة بظهور رسید. این بار دولت گومیندان که چانکایشک مظہر آن است در دهان همین هارلی بصورت حور بهشتی درآمد و حزب کمونیست چین بصورت دیو دوزخی. بعلاوه هارلی بدون پرده پوشی اظهار داشت که آمریکا فقط با چانکایشک همکاری خواهد کرد نه با حزب کمونیست چین. البته این فقط نظریه هارلی نیست، بلکه نظریه یک گروه در داخل دولت آمریکاست، این نظریه‌ای است غلط و خطرناک. در همان موقع روزولت مرد و هارلی که از شادی سر از پا نمی‌شناخت به سفارت آمریکا در چون چینگ شتافت. سیاست آمریکا در چین، آن سیاستی که هارلی نماینده آنست، سیاست خطرناکی است زیرا که دولت گومیندان را به مرتکب ترشدن ترغیب می‌کند و خطر جنگ داخلی را در چین می‌افزاید. اگر این سیاست ادامه یابد دولت آمریکا ناگزیر در گنداب عمیق و متعمق ارتیجاع چین خواهد لغزید، خصوصیت صدها بیلیون نفر از سردم چین را که یا به آگاهی رسیده و یا در این راه قدم گذاشته‌اند بخود جلب خواهد کرد و بصورت مانعی در برابر جنگ مقاومت کنونی و همچنین در برابر صلح جهانی

آینده در خواهد آمد . آیا این نتیجه ناگزیر بروشني دیده نميشود ؟ پخشی از افکار عمومی آمریکا از خطر سیاستی که هارلی در چین نماینده آنست نگرانی دارد و تغییر آن را میطلبد زیرا که آینده چین را در نظر آورده و فهمیده است که در برابر نیروهای خلق چین که خواستار استقلال ، آزادی و وحدت‌الاد نمیتوان ایستادگی کرد و مسلماً این نیروها با یک جنبش طوفانی بعجای نیروهای ستمگر خارجی و قوادالی خواهند نشست . امروزه ما هنوز نمیتوانیم بگوئیم که آیا سیاست آمریکا تغییر خواهد کرد و کی تغییر خواهد کرد . ولی یک چیز مسلم است : هر گله سیاستی که هارلی نماینده آنست ، یعنی سیاست حمایت از نیروهای ضد توده‌ای چین و خصوصیت نسبت به خلق کثیری مانند خلق چین ، تغییر نیابد باز طاقت‌فرسائی بر دوش دولت و خلق آمریکا خواهد گذاشت و خدمات پیشماری بر آنها وارد خواهد ساخت . این نکته‌ای است که باید بروشني باطلاع خلق آمریکا رسانيد .

www.KetabFarsi.Com

تلگراف به رفیق ویلیام فوستر

(۲۹ ژوئیه ۱۹۴۵)

به رفیق ویلیام فوستر و به کمیته مرکزی حزب کمونیست آمریکا :

ما با شادمانی خبر یافتیم که کنفرانس فوق العاده انجمن سیاسی کمونیستی آمریکا تصمیم گرفته است که مشی رویزیونیستی، یعنی مشی تسلیم طلبانه برودر (۱) را بدور افکند و رهبری مارکسیستی از تو برقرار کند، و همچنین حزب کمونیست آمریکا را احیا کرده است. ما بمناسبت این پیروزی بزرگ طبقه کارگر و جنبش مارکسیستی آمریکا پشما با شور و شوق تهنیت میکوئیم. سرتاپای مشی رویزیونیستی - تسلیم طلبانه برودر (که بروز کامل آن در کتاب وی بنام « تهران » دیده میشود) ماهیتاً انعکاسی است از نفوذ گروههای مرتاج سرمایه دار آمریکا در جنبش کارگری آمریکا. در حال حاضر این گروهها میکوشند تا نفوذ خویش را در چین بگسترنند، به سیاست غلط، ضد ملی و ضد توده‌ای باند مرتاج گویندان پشتیبانی میرسانند، و بدین ترتیب خلق چین را در معرض خطر جدی جنگ داخلی قرار میدهند و بمنافع خلق‌های دو کشور بزرگ ما یعنی چین و آمریکا لطمه میزنند. بدون تردید پیروزی طبقه کارگر آمریکا و گردان پیش‌آهنگش یعنی حزب کمونیست آمریکا بر مشی رویزیونیستی - تسلیم طلبانه برودر . به آرمان سترگ خلق‌های هر دو کشور ما یعنی به جنگ ضد ژاپنی در زمان حال و به ساختمان جهان صلح و دموکراسی

بعد از جنگ خدمتی بسزا خواهد کرد.

پادداشت‌ها

۱ - کارل برودر از ۱۹۳۰ تا ۱۹۴۴ دبیر کل حزب کمونیست آمریکا بود. افکار انحرافی راست که او مظہر آنها در این حزب بشمار می‌آمد هنگام دومین جنگ جهانی بصورت مشی ضد مارکسیستی رویزیونیستی - تسلیم طلبانه گسترش یافت. کارل برودر از دسامبر ۱۹۴۳ در یک سلسله از نطق‌ها و مقالات به ترویج مشی مذکور پرداخت و در آوریل ۱۹۴۴ کتاب «تهران» را منتشر ساخت که عرضه کننده برنامه اپورتونیستی راست او بود. کارل برودر یا "تجدید نظر" در این حکم اساسی لینینیسم که امپریالیسم را سرمایه‌داری انحصاری، منحط و محض میداند و با انکار خصلت امپریالیستی سرمایه‌داری آمریکا بر آن بود که سرمایه‌داری مذکور "برخی از مشخصات سرمایه‌داری جوان را حفظ می‌کند" و پرولتاریا و بورژوازی بزرگ در آمریکا "منافع مشترک" دارند. وی از اینجا نتیجه می‌گرفت که باید از سیستم تروست‌ها دفاع کرد و در این تصور واهی بود که سرمایه‌داری آمریکا را بوسیله "آشی طبقاتی" از بعرانهای اجتناب ناپذیر مصون بدارد. کارل برودر بر اساس عقیده باطلی که درباره سرمایه‌داری آمریکا داشت و بر طبق مشی تسلیم طلبانه همکاری طبقاتی با سرمایه انحصاری، در مه ۱۹۴۴ به انحلال حزب کمونیست آمریکا - حزب پرولتاریای آمریکا - دست زد و انجمان سیاسی کمونیستی آمریکا را که عاری از خصوصیات حزب بود بنیاد گذاشت. بسیاری از کمونیست‌های آمریکا که رفیق ویلیام فوستر در رأس آنها بود از همان آغاز با این مشی غلط برودر بمبازه برخاستند. در ژوئن ۱۹۴۵ انجمان سیاسی کمونیستی تحت رهبری رفیق ویلیام فوستر قطعنامه‌ای در محکومیت مشی برودر صادر کرد و در ژوئیه همان سال کنفرانس فوق العاده کشوری تشکیل داده تصمیم گرفت که مشی مذکور را بکاره براندازد و حزب کمونیست آمریکا را اجرا کند. برودر که در موضع خیانت به پرولتاریا پاافشاری داشت، از سیاست امپریالیستی دولت ترومی صریحاً پشتیبانی می‌کرد و به کارهای فراکسیونیستی ضد حزبی می‌پرداخت در فوریه ۱۹۴۶ از حزب اخراج شد.

آخرین نبرد با تجاوزکاران ژاپنی

(۹ اوت ۱۹۴۵)

دولت اتحاد شوروی در ۸ اوت به ژاپن اعلام جنگ داده است . خلق چین این حادثه را با شور و شوق تهییت میگوید . این اقدام دولت شوروی از طول جنگ ضد ژاپنی بمقدار زیاد خواهد کاست . هم اکنون این جنگ در آخرین مرحله خویش است . زمان پیروزی نهائی بر تجاوزکاران ژاپنی و همه سرپرده‌گان آنها فرا رسیده است . در چنین شرایطی کلیه نیروهای ضد ژاپنی خلق چین باید به تعرض متقابل در مقیاس مراسر کشور دست بزنند و چنان کنند که عملیاتشان با عملیات اتحاد شوروی و سایر دول متفق هماهنگی نزدیک و مؤثر داشته باشد . ارتشم هشتم و ارتشم چهارم جدید و سایر نیروهای مسلح توده‌ای باید از هر فرصت ممکن استفاده کرده در همه جا بر تجاوزکاران و سرپرده‌گانشان که حاضر به تسليم نیستند ، حمله بزنند ، نیروهای آنان را نابود سازند ، اسلحه و مهمات آنان را بغنیمت گیرند ، مناطق آزاد شده را قویاً توسعه بخشند و از سرزینهای اشغالی قویاً بکاهند . باید جسوارانه به تشکیل گروههای مسلح کار پرداخت که بتعداد صدها و هزارها در عمق سرزینهای پشت جبهه دشمن نفوذ کنند و اهالی غیرنظاری را بمنظور تخریب خطوط ارتباط دشمن و پشتیبانی از عملیات نیروهای منظم سازمان دهند . باید جسوارانه میلیونها و میلیونها نفر را در مناطق اشغالی بسیج

کرد و در آنجا بیدرنگ به سازمان دادن نیروهای زیرزمینی پرداخت تا به تدارک قیامهای مسلح مشغول شوند و در هماهنگی با سپاهیانی که از خارج به حمله دست میزند به نابود ساختن دشمن مبادرت جویند. در عین حال نباید از تعکیم مناطق آزاد شده غفلت ورزید. در طی زمستان و بهار آینده باید در این مناطق که هم آکنون صد میلیون جمعیت دارد و در مناطقی که در عرض این مدت آزاد شوند در همه جا از بهره مالکانه و نرخ سود کاست، تولید را توسعه بخشید، قدرت توده‌ای و همچنین نیروهای مسلح توده‌ای بوجود آورد، فعالیت چریک توده‌ای را وسعت داد، انضباط ارتش را تقویت کرد، جیشه متعدد کلیه قشراهای خلق را استحکام بخشید و از هر گونه اسراف در منابع انسانی و مادی احتراز جست. هدف کلیه این اقدامات عبارتست از تقویت تعرض ارتش ما بر ضد دشمن. باید قاطبه ملت بر هشیاری خویش بیفزاید تا از خطر جنگ داخلی جلو گیرد و در راه نیل به تشکیل دولت ائتلافی دموکراتیک بکوشد. جنگ آزادیبخش ملی چن بمرحله جدیدی رسیده است، و قاطبه خلق باید وحدت خویش را در مبارزه بخاطر احراز پیروزی نهائی تعکیم کند.

www.KetabFarsi.com

毛 泽 东 选 集
第三卷

*

外文出版社出版(北京)
1971年(32开)第一版
书号:(波斯)1050—2020
00180
1—Pe—777P